

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
במדבר
ומתן תורה
◆◆◆
שנת
תשפ"א
◆◆◆
גליון 102

חובתנו בשעה הזאת

שזוהי מדה כנגד מדה, וכך אמר בסיום דבריו, אחרי שהרחיב בכח מדה כנגד מדה.

ולכן אם יתחזק בזה לדעת כי הכל בא ע"י הקב"ה, שהוא מנהל את הכל, והכל תלוי בו, והוא - האדם "תלוי בו", אז זכות זו בעצמה, שוקלת יותר מכל המצוות, חוץ ממה שזה כולל בתוכו את הזכות של כל המצוות, כיון שזה יסוד לכל המצוות. אלא עצם הזכות של מצוה זו, היא גדולה מאד מאד! ושוקלת כנגד כל המצוות, ואז בודאי שבמדה שהוא מתנהג ומתחזק באמונה, כך יתנהג עמו

מדה כנגד מדה, הרבה הרבה יותר ממה שהיה מגיע לו לפי מצבו.

ובפרט כשרבים מתחזקים בזה, כי הרי הכלל הוא שאינו דומה מרובין העושין את המצוה למועטין העושין את המצוה, וא"כ מה שיותר יתחזקו כלל ישראל באמונה, זוהי זכות יוצאת מהרגיל, ויכול לבוא עי"ז הישועה לכלל ישראל בכללות, ולכל אחד.

ולכן יראה כל אחד להתחזק באמונה, ולדעת כי אין שום דבר אחר רק "הקב"ה - הוא העושה את הכל", ואם קורה משהו ח"ו זה הכל מאת הקב"ה, ובזכות הזו של אמונה, יעזור הקב"ה שכלל ישראל יושעו לגמרי.

אנכי ה' אלוקיך

וכן בדרשות לקראת חג השבועות, דיבר על זה ג"כ, שהדיבור הראשון של עשרת הדברות ששמענו מפי הגבורה, ה' "אנכי ה' אלוקיך" אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו', שהוא יסוד האמונה בהשגחה פרטית, שהקב"ה בורא ומנהיג לכל הברואים.

רבות מחשבות...

ופעם האריך על מה שמצינו בהרבה מקומות בתורה ובדברי חז"ל הק', שאדם חשב למלט את עצמו מצרה וכדו' על ידי השתדלות מסוימת, ואדרבה דוקא על ידי הפעולה זאת, הביא על עצמו את הגזירה, והביא רשימה של מקומות.

הדוגמא הראשונה, היא פרעה, שגידל את משה רבינו, בשעה שהוא עצמו גזר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, כדי שלא יצמח משה - מושיען של ישראל, ובסוף בתיה מביאה אותו הביתה, ומשה רבינו גדל אצל פרעה, היפך כל הגיון. וכפי שהביא רבינו ממרן בעל הברכת פרץ זצוק"ל שהאריך בזה בפר' שמות.

סופרי שלמה ומלאך המות

וכן מה שהי' עם סופרי שלמה המלך, בפרק מי שאחזו, שראה את מלאך המות מצטער, ושאלו מה קרה, והשיב שציוו עליו להרוג את שני סופריו. מיד שלח אותם שלמה המלך לעיר לוז, ששם אנשים לא מתים. ומה קרה בסוף, כשהגיעו לשערי לוז, מתו.

ברקים ורעמים...

מצד אחד אנו עכשיו כבר בימי ההכנה האחרונים למתן תורה, וכנסים לשלושת ימי הגבלה, עם כל המשתמע מזה. ומצד שני שלח לנו הקב"ה "ברקים ורעמים" לשבר עקמומית שבלב, הן האסון הנורא במירון, שעדיין מדמם... ובבחינת מ"ה ה' אלוקיך שואל ממך.

וכפי שנתגלה טפח מגדלותם הרוממה של הנספים עליהם השלו', אחד לאחד, דברים נשגבים מבינת אנוש, ומרגישים ממש - דודי ירד לגנו ללקוט "שושנים", שושנים כאלו, שהם בחירי הדור.

ותפילתנו - אבינו האב הרחמן, רפא את שברם הנורא של המשפחות השכולות והדוויות, בהסתלקות יקיריהם באופן טראגי כ"כ, ופתח לכולנו שערי "רחמים" ושערי רצון, ולא ישמע עוד שוד ושבר בישראל.

והן המצב האיום השורר בארץ ישראל, מצב של סכנה גדולה, מאותם שבעים זאבים השוחרים לטרף, ומשתמשים בכל מיני צורות... ה' ירחם, זממם אל תפק, ושמור והצל את עמך ישראל מכל מכת אויב.

הוא לבדו עשה ועושה

ובודאי דבר ראשון ואחרון, זה להחזיק חזק חזק "באמונה אמיתית" לדעת ולהבין "שהכל מאתו יתברך", ו"אין עוד מלבדו", כפשוטו ממש! וח"ו לא לחלום שניה אחת, שיש איזשהו כח לנבוא, רק הכל הכל, אם זה השולחים את הטיילים ימ"ש וזכרם, ואם זה אופני הניסים שמצליחים להפיל וליירט אותם, הכל זה רק "הוא" לבדו הוא.

לכל כדור יש כתובת

וכבר לימדונו רבותינו, שלכל כדור ולכל טיל יש כתובת... והכל כבר נכתב בראש השנה, בדיוק!

וגם כל הצער והעגמת נפש, והמתחים, סביב האזעקות והפיצוצים וכו' וכו', הכל מדוד "בדיוק" כחוט השערה, מי יתעורר מהאזעקה, ומי לא יתעורר, מי ימצא במקום מוגן, ומי לא, וכו' וכו' וכו' פרטי פרטים.

וכפי שהתבטא מרן רה"י הגרמ"י לפקוביץ זצוק"ל בזמן מלחמת המפרץ [חורף תנש"א], שאפי' דברים שנראים לנו "חסרי ערך", הכל זה מכון בדיוק מלמעלה, כמו שאחז"ל אין אדם "נוקף אצבעו" מלמטה, עד שמכריזין עליו מלמעלה, ומה נראה לנו נקיפת אצבע - כלום! אך אינו כן, אלא "הכל" מלמעלה.

הזכות הגדולה באמונה

ועצם זה שאדם זוכה להפנים את האמת הזאת בתוככי לבו, בבחינת "והשבות אל לבבך", הוא כבר חי בעולם אחר לגמרי.

וזוהי ג"כ זכות עצומה, שזוכה בגללה לשמירה מיוחדת. כפי שהאריך רבינו זצוק"ל בדבריו בכולל פוניבז' באותה תקופה,

אין שמירה כתורה

הלואי שנזכה להרגיש את זה בעצמותינו, את הכח האדיר שיש בתורה הק', ושזוהי השמירה האמיתית, ואין שמירה כתורה, ובודאי זה יוסיף לנו חיזוק בשקידה ועמל התורה, וזכותה תעמוד לנו.

חכמה המופלאה של החזו"א

וכפי שהזכרנו את דברי רבינו זצוק"ל בגדול כח חכמי התורה, רצוני לשתף את התלמידי חכמים היקרים בקטע מספר חזון איש שראיתי השבוע, ורוחי הסעירני, בהתבוננות את עוצמת חכמת התורה הטמונה בתירוץ זה.

הנה במשנה בימא כתוב שהיו משיעין את הכהן גדול שלא יעשה כמעשה הצדוקים עם הקטורת.

והביא מרנא הגרעק"א בשם הפרי חדש שתמה מה תועיל השבועה, הרי הצדוקים דעתם שכך היא צורת ההקטרה, וא"כ לשיטתם לא חלה השבועה כלל, דהא נשבע לבטל את המצוה, ונאמרו בזה כמה תירוצים.

אך החזון איש בספרו על יומא, (או"ח סי' קכ"ו סקי"ז) מביא את הקושיא, ונראה דלשיטתו לא קשיא ל', וכך כותב: בתורע"א הק' בשם הפר"ח הא הוי נשבע לבטל את המצוה לפי טעותם. ואמנם החוטא אינו בעל דעה, אלא הטעת היצר, ואע"ג שנחשדו להמשך אחר תאות ההמראה, מ"מ לא נחשדו לעבור על השבועה, ובמה דלא נחשדו עדיין האמת שופטן ושולט עליהן, עכ"ל הזהב.

הוי אומר שעל אף שנראה שדעתם שכך היא ההלכה, אך למעשה אי"ז מדעת, אלא שליטת היצר, ובדעה האמיתית יודעים את האמת, וממילא בנוגע לאיסור שבועה, שאין ע"ז את תאות היצר, לא יעברו ע"ז, ולגבי זה הם יודעים שזה לא כמצוה וכהלכה.

והדברים מופלאים, ועמוקים ביותר, בבחינת סכינא חריפא להבדיל בהבנת והגדרת כוחות נפש האדם.

עדות שתורה מן השמים

וזכרתי מאמר יהודי יקר מר חיים צלמן ז"ל שה' אומר, אני יודע שתורה מן השמים, היות שה' מציאות כזאת "חזון איש", וזה לא שייך אם לא שתורה מן השמים. ובזכרוני שסיפרתי את זה פעם לרבינו, ואמר: הוא צודק...

הכל מכח עמל התורה

ובמה זכה החזו"א לכל זה, ה' רבינו אומר שהכל בא מכח העמל וההתמדה העצומה, שלא שייך לתאר ולשער. וה' מביא את המעשה המופלא שסיפר לו הגאון ר' שמריל גריינמן זצ"ל שפעם אחת מצא את מרן זצוק"ל נופל בסמוך למטה, ושאל מה קרה.

השיב לו מרן זצוק"ל: בכל פעם אני מסיים ללמוד כשאני משער שנשאר לי כח כדי להגיע למיטה, והיום טעיתי בחשבון של מטר, והי' לי כח להגיע רק עד לפני המיטה, מבהיל!

יתן השי"ת שנזכה להתכונן כראוי לקבלת התורה, ולהיות שקועים ושוקדים באהלה של תורה כל ימי חיינו, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו לעולם.

נשים במאי קא זכין

אסיים במה שה' רבינו משבח את הבנות שיושבות ואומרות תהלים בליל שבועות, על אף שאינן מצוות בתלמוד תורה.

למחרת רואה שלמה המלך את מלאך המות שמח, ומספר לו מלאך המות שאמרו לו ליקח את נשמתם בכניסה ללוד, ולא ה' יודע האין הם יגיעו לשם, ובסוף שלמה המלך דאג לכך שיגיעו לשם, וכך ה' יכול ליטול נשמתם.

נמצא דאדרבה הפעולה שחשב שלמה המלך להצילם בכך, היא זאת שהביאה את מותם, וכך הביא עוד דוגמאות. וכמדומני שהוסיף שכך הוא ג"כ הרבה פעמים אצל כל אחד, שחושב להתחכם ולהציל את עצמו מהנגזר עליו, ע"י כל מיני פעולות, אך מה שקורה בסוף, רבות מחשבות בלב איש, ו"עצת ה' היא תקום"?

על שלשה דברים...

והמוטל עלינו למעשה כעת, זה חיזוק בעמודי עולם, כפי שמורים רבותינו עמודי האש ההולכים לפני המחנה, רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א ורבינו מרן ראש הישיבה שליט"א, להתחזק בתורה - בהתמדה, בעמלה, ובידיעת התורה.

וכן להרבות בתפילה, והוסיף רבינו מרן רה"י שליט"א שזה כולל גם אמונה חזקה, לדעת שהכל רק בידו ית', ואז תפילתו שלימה, שיודע שזוהי הכתובת היחידה לפנות אליה.

וכן להרבות בגמילות חסדים, שזה כולל ג"כ הבאת שלו' בין אדם לחבירו.

כוחו של תלמיד חכם

וכשמדברים על תורה, יש כ"כ הרבה דברים להרחיב בגודל מעלתה וכוחה וסגולתה של תורה, כפי שה' רבינו זצוק"ל תופס נקודות נפלאות להמחיש את זה, בפרט בימי ההכנה למתן תורה.

ופעם אחת לפני שבועות האריך בשיחה בכולל פוניבז' על כוחו של תלמיד חכם, ששולט בבריאה, וכפי שפוסק, כך יה' במציאות. כי כל הבריאה כולה תחת שליטתו, שכן נתן לו הקב"ה כח מופלא ביותר, למעלה מן הטבע.

ולדוגמא מה שכתוב בירושלמי, לענין בת ג' שנים, שאם עיברו ב"ד את השנה, חוזרת להיות פחותה מבת ג' ומשתנה אצלה המציאות, וכהנה רבות.

חונה מלאך ה' סביב" ליראיו

וכן ה' מראה רבינו זצוק"ל את כוחה וסגולתה של התורה, לשמור על התלמידי חכמים עצמם, ועל כל הסובבים אותם, מכל פגע.

וה' מראה מש"כ הבעל הטורים בריש פר' דברים שתלמיד חכם מגין על ארבעים אלף סביביו, שאינם צריכים לא חרב ולא רומח וכו' ע"ש.

ובשעתו לפני שלשים שנה, כשאותו רשע ימ"ש מעירק שלח טילי אימה על ארץ ישראל, ובבני ברק לא נפל אחד! כפי שאמר מיד רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א. ביאר רבינו זצוק"ל את כוחה של בני ברק, עפ"י הבעל הטורים הנ"ל, ואמר שבבני ברק יש ג' תלמידי חכמים, וממילא זה מספיק למאה ועשרים אלף התושבים שבקרבה, לשמירה מכל פגע.

וגם כעת שמענו שהתבטא כן רשכבה"ג מרן שה"ת שליט"א, וכאשר אמר כן יקם ה' את דברו.

כשיש תורה - לא צריך שמירה

ובהזדמנות שלח א' מהבכירים בצבא, לשאול את רבינו זצוק"ל שאלה תמימה לכאו'.

וכך שאל: אם יתקיים רצון הרבנים שכולם ישבו וילמדו, ולא ילכו לצבא, מי ישמור על תושבי ארץ הקודש? וכשמוע רבינו את השאלה, הגיב מיד, תאמר לו "שאם כולם ישבו וילמדו, לא יצטרכו שמירה כלל".